

ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital Industry Sentiment Index)

ประจำไตรมาส 2/2567

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ได้ดำเนินการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัลเป็นประจำทุกไตรมาส สำหรับไตรมาส 2/2567 ดัชนีปรับลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าจาก 54.1 เป็น 52.4 เป็นผลมาจากเศรษฐกิจในประเทศที่ยังประสบกับภาวะชะลอตัว จากกำลังซื้อของภาคครัวเรือนในประเทศที่ลดลง ค่าสาธารณูปโภคปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะราคาน้ำมัน ประกอบกับภาครัฐก็มีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่มีเสถียรภาพ และการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐล่าช้ากว่าที่กำหนด อย่างไรก็ตามมีปัจจัยบวกจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และมีการลงทุนด้านศูนย์ข้อมูลและคลาวด์เพิ่มสูงขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

ปัจจัยบวก

- 1) จำนวนนักท่องเที่ยวขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มาตรการภาครัฐเข้ามามีส่วนในการกระตุ้นการท่องเที่ยวในช่วง Low Season เช่น มาตรการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับการท่องเที่ยวเมืองรอง และมาตรการลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสำหรับการจัดอบรมสัมมนาภายในประเทศ รวมไปถึงมาตรการฟรีวีซ่าที่มีแผนจะขยายผลให้ครอบคลุมจำนวนประเทศมากขึ้น
- 2) การลงทุนเกี่ยวกับศูนย์ข้อมูล (Data Center) และคลาวด์ (Cloud) สูงขึ้น นโยบายภาครัฐต้องการผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัลของอาเซียน โดยบริษัทเทคโนโลยีระดับโลกหลายรายเลือกลงทุนในศูนย์ข้อมูลและเทคโนโลยีคลาวด์ในประเทศไทยมากขึ้น

ปัจจัยลบ

- 1) ความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง จากการที่ปัจจัยทางการเมืองกลับมาไม่นิ่งอีกครั้ง ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นที่สั่นคลอนในความมั่นคงของรัฐบาล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแรงกระเพื่อมภายในพรรคร่วมรัฐบาล
- 2) กำลังซื้อในประเทศลดลง เนื่องจากเศรษฐกิจยังมีความไม่แน่นอน รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงพร้อมกับสัดส่วนหนี้เสีย (NPLs) ที่ปรับตัวสูงขึ้นทำให้อนาคารมีความเข้มงวดที่สูงขึ้นตามในการปล่อยสินเชื่อ รวมถึงความกังวลต่อภาระค่าครองชีพและราคาพลังงาน

- 3) การเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐล่าช้า โดยเฉพาะในส่วนท้องถิ่น ซึ่งติดปัญหาในส่วนของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง อยู่ระหว่างการรลงนาม และการอุทธรณ์ ทำให้การเบิกจ่ายล่าช้าในบางกระทรวง และมีเงินหมุนเวียนสู่เศรษฐกิจได้ไม่มากเท่าที่ควร
- 4) ราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้น การที่ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้นนั้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิตในวงกว้างทำให้การเติบโตของอุตสาหกรรมชะลอตัว กำไรของธุรกิจลดลง และยังส่งผลโดยตรงต่อผู้บริโภคซึ่งมีภาระค่าครองชีพสูงขึ้นและการใช้จ่ายในส่วนอื่นๆ ลดลง

การสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัลไตรมาส 2/2567 เป็นการสำรวจความเห็นของผู้ประกอบการดิจิทัลที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจ จำนวน 400 ราย ใน 5 อุตสาหกรรมย่อย ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ (Hardware and Smart Device) จำนวน 100 ราย (ร้อยละ 25.00) กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software) จำนวน 100 ราย (ร้อยละ 25.00) กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล (Digital Service) จำนวน 115 ราย (ร้อยละ 28.75) กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content) จำนวน 50 ราย (ร้อยละ 12.50) และกลุ่มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication) จำนวน 35 ราย (ร้อยละ 8.75) ตามลำดับ โดยระยะเวลาในการสำรวจดัชนีฯ อยู่ระหว่างวันที่ 1 เมษายน – 15 มิถุนายน 2567

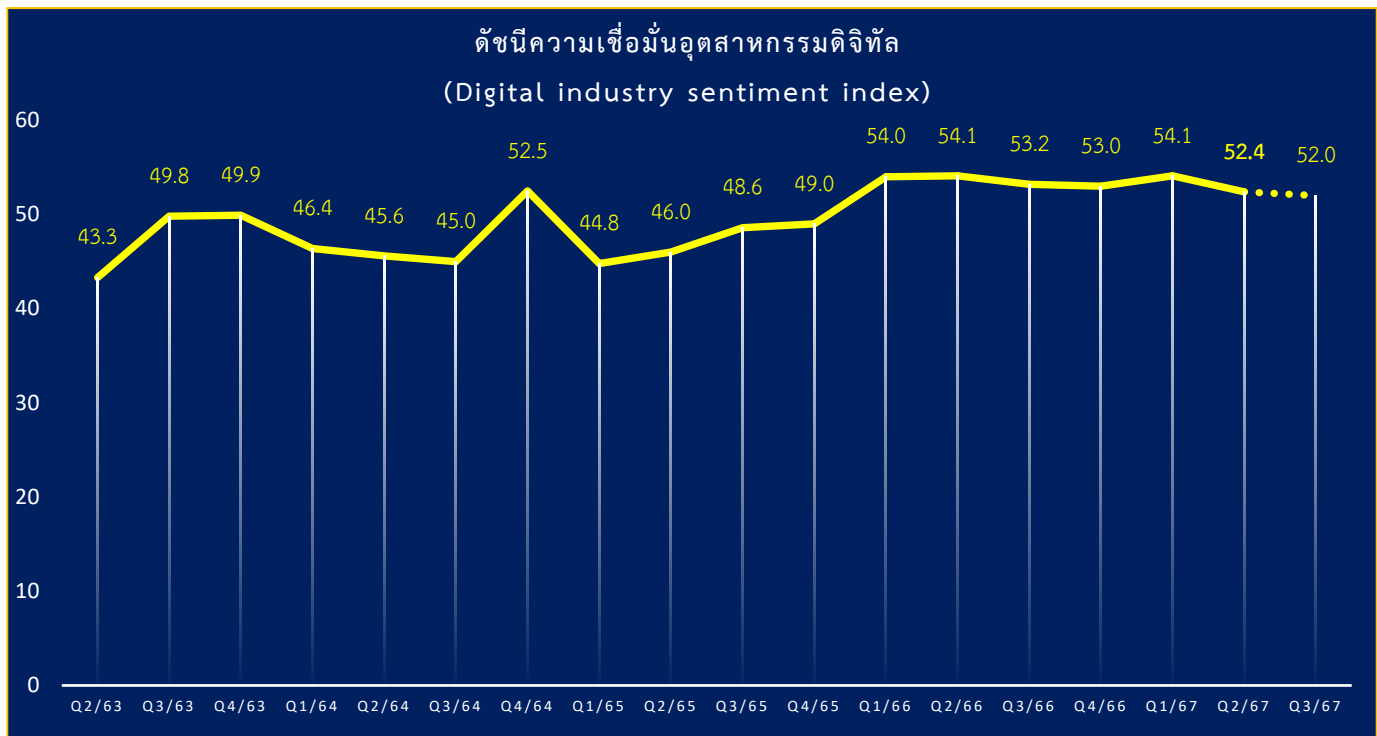
การอ่านค่า

ดัชนีความเชื่อมั่น = 50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรมตรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า
 ดัชนีความเชื่อมั่น > 50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรมดีขึ้นกว่าไตรมาสก่อนหน้า
 ดัชนีความเชื่อมั่น < 50 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรมแย่ลงกว่าไตรมาสก่อนหน้า

ตารางที่ 1 ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล ไตรมาส 2/2567 เทียบกับไตรมาสอื่น

ปี	2564				2565				2566				2567		ค่าดัชนี ไตรมาสถัดไป
ไตรมาส	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	
ค่าดัชนีฯ	46.4	45.6	45.0	52.5	44.8	46.0	48.6	49.0	54.0	54.1	53.2	53.0	54.1	52.4	52.0

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล



รูปที่ 1 การเปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล ระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567

➤ บทสรุปผลการวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล ไตรมาส 2/2567

ผลการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล ไตรมาส 2/2567 อยู่ที่ระดับ 52.4 ปรับตัวลดลงจากระดับ 54.1 ในไตรมาส 1/2567 ดังแสดงในตารางที่ 1 และรูปที่ 1 โดยในไตรมาสนี้ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัลลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา ปัจจัยด้านผลประกอบการ ด้านปริมาณการผลิตฯ ด้านคำสั่งซื้อฯ ด้านการจ้างงาน และด้านการลงทุนเพื่อประกอบการ ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ปัจจัยด้านต้นทุนประกอบการปรับตัวเพิ่มขึ้น แม้ว่าเศรษฐกิจจะมีการขยายตัวจากนโยบายของรัฐบาลที่ออกนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศผ่านกลไกภาษีและแผนการขยายผลมาตรการฟรีวีซ่าให้ครอบคลุมกว่า 90 ประเทศทั่วโลก รวมไปถึงการพบปะนักลงทุนของคณะรัฐบาลและมาตรการดึงดูดการลงทุน แต่ด้วยความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองในประเทศตลอดจนความไม่ชัดเจนของนโยบายด้านเศรษฐกิจประกอบกับค่าครองชีพที่สูงจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้นส่งผลให้กำลังซื้อของภาคเอกชนลดลง ขณะเดียวกันสถาบันการเงินหลายแห่งมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อให้กับกิจการขนาดใหญ่บางกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงรวมถึงกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเผชิญกับต้นทุนที่ผันผวนส่งผลต่อการระดมทุนของบางกิจการจากปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงพร้อมกับสัดส่วนหนี้เสีย (NPLs) ที่ปรับตัวสูงขึ้นส่งผลให้ภาพรวมบรรยากาศทางเศรษฐกิจในไตรมาสนี้ปรับตัวลดลง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมดิจิทัลในภาคการค้าและบริการ

ในอนาคต 3 เดือนข้างหน้า คาดการณ์ว่า ดัชนีฯ มีแนวโน้มปรับตัวลดลงไปอยู่ที่ระดับ 52.0 ประเด็นที่ผู้ประกอบการมีความคาดหวังมากที่สุดคือการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ในไตรมาสถัดไปที่คาดการณ์ว่าจะสูงขึ้นกว่าในไตรมาสปัจจุบันที่การเบิกจ่ายงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐค่อนข้างล่าช้า อย่างไรก็ตามการแทรกแซงจากตลาดต่างประเทศประกอบกับแนวโน้มการย้ายฐานการผลิตของผู้ประกอบการและนักลงทุนต่างชาติไปประเทศรอบข้าง ทำให้ภาพรวมการคาดการณ์ในอนาคตค่อนข้างคงที่ ทั้งนี้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของตลาด พฤติกรรมของผู้บริโภค และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ผลของนโยบายกระตุ้นการใช้จ่ายภาคเอกชนที่ดำเนินการในช่วงต้นปีลดลง ส่งผลให้การใช้จ่ายในภาคเอกชนอาจลดลงกลับสู่สภาวะปกติ อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการยังคงต้องระวังปัญหาสภาพคล่องทางการเงินและภาระหนี้สะสม ดังเห็นได้จากรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรม จำแนกตามองค์ประกอบ และจำแนกรายอุตสาหกรรม ดังนี้

○ ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล จำแนกตามองค์ประกอบ

การสำรวจในครั้งนี้พิจารณาดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัลจาก 6 องค์ประกอบสำคัญ ประกอบด้วย ด้านผลประกอบการ ด้านปริมาณการผลิตฯ ด้านคำสั่งซื้อฯ ด้านการจ้างงาน ด้านการลงทุนเพื่อประกอบการ และด้านต้นทุนประกอบการ ซึ่งอยู่ที่ระดับ 54.1, 57.6, 54.8, 52.8, 56.3 และ 38.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 2) โดยพบว่า ดัชนีฯ ด้านผลประกอบการ ด้านปริมาณการผลิตฯ ด้านคำสั่งซื้อฯ ด้านการจ้างงาน และด้านการลงทุนเพื่อประกอบการ มีการปรับตัวลดลงจากไตรมาส 1/2567 ในขณะที่มีเพียงปัจจัย ด้านต้นทุนประกอบการที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ทั้งนี้ ในภาพรวมผู้ประกอบการยังคงมีความเชื่อมั่นโดยมีระดับความเชื่อมั่นลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา

เมื่อวิเคราะห์สถานการณ์โดยรวมของประเทศที่คาดว่าจะกระทบกับปัจจัยด้านผลประกอบการ ด้านปริมาณการผลิตฯ ด้านคำสั่งซื้อฯ ด้านการจ้างงาน และด้านการลงทุนเพื่อประกอบการ ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญได้แก่ กำลังซื้อภายในประเทศลดลง คนภายในประเทศลดการใช้จ่ายลงเนื่องจากมีความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจทั้งนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงทำให้การปล่อยกู้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น รวมทั้งราคาสินค้าอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะราคาน้ำมันที่มีทิศทางเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันในตลาดโลก ทำให้ภาคครัวเรือนลดการใช้จ่ายปริมาณคำสั่งซื้อจึงลดลง ส่งผลให้ปริมาณการผลิตและผลประกอบการลดลงตามลำดับ รวมทั้งความผันผวนทางการเมืองเกี่ยวกับเสถียรภาพของรัฐบาลและการเบิกจ่ายงบประมาณที่ล่าช้า ทำให้ภาคธุรกิจชะลอการลงทุนและการจ้างงานลดลงตามลำดับ ขณะที่ปัจจัยด้านต้นทุนประกอบการ ปรับตัวดีขึ้น จากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น คลาวด์ และปัญญาประดิษฐ์ ในภาคธุรกิจซึ่งช่วยลดต้นทุน รวมถึงอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งเบาภาระการทำงานบางประเภทให้สำเร็จได้ในเวลาอันสั้น

สำหรับดัชนีฯ ในอีก 3 เดือนข้างหน้า ผู้ประกอบการดิจิทัลมองภาพเศรษฐกิจในทิศทางลบ คาดการณ์ว่าดัชนีฯ จะมีแนวโน้มลดลงหรือคงที่อยู่ในระดับเดิม ในภาพรวมอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบทั้งจากปัจจัยภายนอกประเทศ อาทิ การถูกแทรกแซงตลาดจากบริษัทหรือแพลตฟอร์มข้ามชาติ ขณะที่ประเทศคู่ค้าในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตและคำสั่งซื้อไปยังประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียน อาทิ เวียดนาม อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ ทำให้ปัจจัยด้านปริมาณการผลิต ด้านการลงทุน และด้านคำสั่งซื้อไม่เพิ่มมากเท่าที่ควร ประกอบกับความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งกระทบต่อต้นทุนการผลิตทำให้คาดการณ์ปัจจัยด้านต้นทุนในไตรมาสหน้ายังคงอยู่ในระดับไม่เชื่อมั่น ขณะที่ปัจจัยภายใน อาทิ ชีตความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และไม่มีการผลักดันผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมดิจิทัลออกสู่ตลาดต่างประเทศอย่างจริงจัง ส่งผลให้คำสั่งซื้อจากต่างประเทศ ปริมาณการผลิต และผลประกอบการไม่เพิ่มมากเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามความสามารถในการผลิตกำลังคนภายในประเทศยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรมดิจิทัลส่งผลให้การจ้างงานปรับตัวลดลง ในภาพรวมไตรมาสหน้าผู้ประกอบการดิจิทัลคาดการณ์ว่าสถานการณ์อุตสาหกรรมจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับไตรมาสปัจจุบัน

ตารางที่ 2 ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล จำแนกตามองค์ประกอบ ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2567

ปี	2564				2565				2566				2567		คาดการณ์ ไตรมาสถัดไป
ไตรมาส	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	
ด้านผลประกอบการ	36.6	35.5	32.9	53.4	38.8	49.2	51.0	52.6	57.6	54.1	53.5	52.9	56.5	54.1	55.3
ด้านปริมาณการผลิต/ การค้า/ การบริการ	42.5	40.1	40.5	55.5	45.3	49.9	55.2	56.9	63.1	63.4	60.0	59.1	62.4	57.6	54.5
ด้านคำสั่งซื้อ/ โครงการที่ได้ทำ/ ทำงานร่วมกับ พันธมิตร/ คู่ค้า	46.7	44.4	46.1	53.2	48.0	49.2	54.5	59.5	58.3	56.6	55.0	54.5	56.0	54.8	54.6
ด้านการจ้างงาน	51.6	55.4	53.0	57.0	49.6	47.3	53.4	48.1	56.1	56.4	54.5	54.9	54.1	52.8	52.4
ด้านการลงทุนเพื่อ ประกอบการ	57.1	54.2	54.7	57.9	50.8	49.4	54.1	51.9	62.3	61.5	58.3	60.0	58.4	56.3	56.6
ด้านต้นทุน ประกอบการ	44.1	43.9	42.6	38.1	36.5	30.8	23.7	25.0	26.6	32.8	38.0	36.8	37.5	38.8	38.8

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

○ ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล จำแนกรายอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดัชนีความเชื่อมั่นฯ ประกอบด้วย 5 กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย คือ กลุ่มอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ (Hardware and Smart Device) กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software) กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล (Digital Service) กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content) และกลุ่มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication) ดังมีรายละเอียดปรากฏตาม ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย

ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมดิจิทัล	ไตรมาส 2/2567	คาดการณ์ไตรมาสถัดไป
กลุ่มอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ	53.0	51.3
กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	52.8	53.9
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล	54.0	53.8
กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์	48.5	47.2
กลุ่มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม	49.5	50.0

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

ดัชนีความเชื่อมั่นฯ จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย ในไตรมาส 2/2567 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีระดับดัชนีฯ สูงกว่าระดับ 50 ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ อยู่ที่ระดับ 53.0 กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ อยู่ที่ระดับ 52.8 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล อยู่ที่ระดับ 54.0 ในขณะที่ กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ อยู่ที่ระดับ 48.5 และกลุ่มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม อยู่ที่ระดับ 49.5 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการดิจิทัลมีความเชื่อมั่นในอุตสาหกรรมลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากกำไรของกิจการที่ลดลงจากการใช้จ่ายภาคเอกชนที่น้อยลงเนื่องจากภาระค่าครองชีพของประชาชนและค่าใช้จ่ายด้านพลังงานที่สูง ประกอบกับผลจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงต้นปีที่ผ่านมาที่ลดลงในช่วงกลางปี รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงนโยบายของบริษัทขนาดใหญ่ซึ่งกระทบกับอุตสาหกรรมในตลาดที่เกี่ยวข้อง สะท้อนผ่านดัชนีความเชื่อมั่นฯ ในแต่ละอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงในไตรมาสนี้

ในระยะ 3 เดือนข้างหน้าคาดการณ์ว่า กิจการในสามกลุ่มอุตสาหกรรมจะมีความเชื่อมั่นมากกว่าระดับ 50 โดย กลุ่มอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ อยู่ที่ระดับ 51.3 กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ อยู่ที่ระดับ 53.9 และ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล อยู่ที่ระดับ 53.8 ในขณะที่ กลุ่มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม อยู่ที่ระดับ 50.0 และมีเพียงอุตสาหกรรมเดียวที่ความเชื่อมั่นน้อยกว่าระดับ 50 ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ อยู่ที่ระดับ 48.5 จากผลการสำรวจ พบว่า ผู้ประกอบการหลายรายมีความเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจในไตรมาสหน้าจะดีขึ้นจากการใช้จ่ายของหน่วยงานภาครัฐเนื่องจากเป็นไตรมาสสุดท้ายของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ทั้งนี้ ผู้ประกอบการยังคงต้องการมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการใช้จ่ายของภาคประชาชน และต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปรวมถึงปรับตัวรองรับการเข้ามาของเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันตามการเปลี่ยนแปลงจะเสียเปรียบคู่แข่งที่สามารถปรับตัวได้ทันทั่วทั้งปี พร้อมกับความกังวลของการเข้ามาถึงของสินค้าและบริการจากต่างประเทศ รวมถึงขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในประเทศโดยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

➤ อุปสรรคสำคัญในการดำเนินธุรกิจ

ผู้ประกอบการดิจิทัลส่วนใหญ่ได้ให้ข้อคิดเห็นต่ออุปสรรคในการดำเนินธุรกิจดังมีรายละเอียด ดังนี้

- **บุคลากรด้านดิจิทัลไม่เพียงพอกับความต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ** ความต้องการแรงงานด้านดิจิทัลเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามทิศทางการเติบโตของอุตสาหกรรมดิจิทัลในภาพรวม อย่างไรก็ตาม การหาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและทักษะที่เหมาะสมเป็นเรื่องที่ยาก โดยเฉพาะกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ประกอบกับบุคลากรด้านดิจิทัลที่มีทักษะหรือประสบการณ์สูงมักพิจารณาเลือกทำงานกับบริษัทขนาดใหญ่ที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า ส่งผลให้ธุรกิจขนาดเล็กไม่สามารถเข้าถึงบุคลากรที่มีคุณภาพได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้บุคลากรไม่สามารถพัฒนาระดับทักษะได้อย่างรวดเร็วเพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงไปของเทคโนโลยี
- **การแข่งขันในตลาดสูง** คู่แข่งทางการค้าที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องเร่งปรับตัวด้วยการประยุกต์ใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาสินค้าและบริการให้โดดเด่น แตกต่างหรือมีต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่ง อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีทรัพยากรพร้อมสำหรับการลงทุนยังคงมีความได้เปรียบเมื่อเทียบกับคู่แข่งขนาดเล็ก ซึ่งส่งผลกระทบต่อส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการขนาดเล็ก ทำให้ส่วนแบ่งลดลงหรือต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของผู้ประกอบการขนาดใหญ่
- **ความยากในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและขาดสภาพคล่อง** การเข้าถึงแหล่งเงินทุนประเภทเงินกู้ของกิจการขนาดเล็ก ที่ต้องพิจารณาสินทรัพย์เพื่อให้สินเชื่อ เป็นเรื่องยาก ในขณะที่ กิจการที่ร่วมงานกับภาครัฐก็อาจพบกับปัญหาการขาดสภาพคล่อง จากกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ใช้ระยะเวลานาน นอกจากนี้ นโยบายภาครัฐควรให้การสนับสนุนเงินทุน หรือจัดหาแหล่งเงินทุน รวมทั้งมาตรการทางการเงินและการคลังให้แก่ผู้ประกอบการดิจิทัล เช่น การกระตุ้นเศรษฐกิจ การลดดอกเบี้ยสินเชื่อ พักการชำระหนี้ ขยายระยะเวลาชำระหนี้ เป็นต้น
- **การเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่มีค่าใช้จ่ายสูง** การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีมีความรวดเร็วมากขึ้นและการพัฒนาเทคโนโลยีในประเทศไทยนั้นยังช้ากว่าในต่างประเทศมาก ทำให้ผู้ประกอบการไทยหลายรายจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งมีต้นทุนสูงโดยผู้ประกอบการที่เข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็วจะถือครองความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างมาก

➤ ความคาดหวังด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลโดยภาครัฐ

ผู้ประกอบการดิจิทัลคาดหวังว่า ภาครัฐจะส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลผ่านนโยบายและมาตรการ ดังนี้

- **สร้างความชัดเจนในการส่งเสริมและส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน** ผู้ประกอบการคาดหวังให้ ภาครัฐมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลในรูปแบบที่เหมาะสม โดยมุ่งเน้นสร้างช่องทางการเข้าถึงตลาด โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ส่งเสริมด้านแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการ ขนาดกลาง ขนาดย่อมและ Startup โดยอาจใช้สัญญาจ้างพนักงานทักษะสูงเป็นตัวค้ำประกันเงินกู้ระยะสั้น อีกทั้งภาครัฐควรทำงานร่วมกับภาคการเงินและการธนาคารมากขึ้นเพื่อให้นโยบายการเงินที่ต้องการผลักดันเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม
- **จัดทำฐานข้อมูลกลางให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้** ควรมีการส่งเสริมการเก็บและสร้างฐานข้อมูลกลางโดยภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนจัดทำเป็น Open Data เปิดให้องค์กรธุรกิจประชาชนทั่วไปเข้าถึงฐานข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ ช่วยให้ธุรกิจสามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ รวมทั้งยังเปิดให้เป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาโมเดลปัญญาประดิษฐ์หรือการประเมินทางสถิติที่เกี่ยวข้องได้อีกด้วย
- **สร้างจุดยืนให้ประเทศในเวทีโลก** เพิ่มกิจกรรมขยายโอกาสและขยายตลาดให้ผู้ประกอบการในตลาดต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมพบปะและจับคู่ทางธุรกิจช่วยให้ผู้ประกอบการได้ขยายเครือข่ายและพบปะลูกค้าหน้าใหม่ๆ เพิ่มความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและระดับโลก รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและส่งเสริมมาตรการการลงทุนเพื่อสร้างระบบนิเวศด้านดิจิทัลที่สมบูรณ์
- **ส่งเสริมการใช้งานและการลงทุนด้านดิจิทัลด้วยมาตรการทางภาษี** ผู้ประกอบการคาดหวังให้ ภาครัฐออกมาตรการทางภาษีมากระตุ้นให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้นโดยเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ประกอบการด้านดิจิทัลสามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้มากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นการลงทุนของผู้ประกอบการด้านดิจิทัลเองส่วนมากก็เป็นการลงทุนด้านดิจิทัลมาตรการภาษีนี้นี้มีส่วนช่วยทั้งผู้ประกอบการดิจิทัลและกลุ่มลูกค้าไปพร้อมกัน